

Kellerup (Jensen-Knudstrup), som tage en Særstilling med Hensyn til Mellemskolens Indretning, slutter sig ligesom hele Udvalget udtrykkeligt til den Tanke og finder, at den betyder et stort Fremskridt. Af Udtalelserne i Betænkningen (Tillæg B. Sp. 109) fremgaar dette tydeligt, idet der staar: „Mindretallet er ikke Modstander af en Sammenknytning af de forskellige Arter af Skoler, tværtimod. Det anser det for et tidssvarende Skridt, der falder naturligt under en demokratisk Udvikling.“ Naar Forholdet har været dette inden for Udvalget, er der for mig som Ordfører ingen Anledning til at komme ind paa den store Debat igen, som blev ført her i Salen ved 1ste Behandling angaaende Lovens Grundtanker. De have i det store og hele vundet Tilslutning fra alle Sider inden for Udvalget. Tillige har Udvalget været enigt om at søge de Fremskridt, her ere tilsigtede, holdte i det væsentlige inden for den Begrænsning, som Lovforslaget opstiller. Der er inden for Udvalget ikke faa, som paa et Punkt eller paa et andet Punkt kunde ønske at komme endnu videre, men Udvalget eller i alt Fald dets Flertal har kunnet slaa sig til Ro med den Tanke, at selve det, der bydes i dette Lovforslag, er et saa stort og saa betydningsfuldt Fremskridt, at man kan forsvare at trænge sine yderligere gaaende Ønsker tilbage. Særlig gælder dette om det økonomiske Hensyn for dette Lovforslag. Det er jo bygget saaledes op fra den højtærede Ministers Side, at det ikke blot ikke forøger Statens Udgifter til det højere Skolevæsen, men endogsaa giver et vist Spillerum. Det er anlagt noget billigere end hidtil og giver os derved lidt at løbe paa. Udvalget har regnet det for at være magtpaaliggende, at man holdt sig inden for denne økonomiske Ramme, det gælder i alt Fald for Udvalgets store Flertal, paa hvis Vegne jeg taler. Det har derfor været lidet villigt til at ville spænde Lovforslaget stærkere i økonomisk Henseende, men har netop ønsket at holde sig inden for denne Begrænsning, saaledes at vi i ethvert Tilfælde vare sikre paa, at vi vare paa den rette Side. Det har haft Betydning for den Stilling, som Udvalgets Flertal har indtaget over for enkelte Ændringsforslag, som man ellers i og for sig kunde have haft Lyst til at tage noget mere velvilligt paa. Det andet Synspunkt, som har været os magtpaaliggende, er, at vi heller ikke i pædagogisk Henseende eller i religiøs Henseende, eller hvad man nu vil tænke paa

af saadanne mere omfattende Ting, har rejst ny Spørgsmaal op, som ikke nødvendigvis høre med til denne Undervisningsreforms Gennemførelse. Ogsaa dette har haft Indflydelse paa mange Medlemmers Holdning over for Ændringsforslag, som ere komne frem.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger om det almindelige Syn paa denne Lov og om, hvorledes vi have behandlet den, og saa gaa over til den Detailbehandling af de enkelte Paragraffer samt Ændringsforslagene dertil, som ved 2den Behandling af et Lovforslag ganske naturligt bliver det væsentligste, man samler sig om. Een almindelig Bemærkning kan jeg ikke tilbageholde. Det er denne: Jeg tror, man maaske kunde have redigeret Forslaget hist og her lidt anderledes fra først af, saaledes at det traadte mere umiddelbart tydeligt frem, hvilke af Lovforslagets Bestemmelser der særlig gælde for Statens højere Almenskoler, og hvilke Bestemmelser der tillige skulle være gældende for de private og kommunale Almenskoler. Imidlertid regne vi dog ikke Utydeligheden i Lovforslaget der for at være af saadan Betydning, at man ikke fuldt vel skulde kunne klare sig igennem med det. §§ 1—4 i Lovforslaget vedrøre jo Skolens almindelige Opbygning, og efter det, jeg har sagt, er der for mig paa dette Tidspunkt ingen Grund til at komme ind paa det. Der er et Mindretal, det samme, som jeg nævnedes før, som af Hensyn til Folkeskolens og Mellemskolens ønskelige Udvikling vil have en betydelig større Bevægelsesfrihed for Mellemskolen. Her er foreslaaet, at Mellemskolen bliver 4-aarig, medens Mindretallet, som siden vil tage Ordet selv, haade vil have Adgang til at gøre den 3-aarig og 4-aarig. Vort, Flertallets, Standpunkt der over for er, at for Statens Almenskoler vil den 4-aarige Mellemskole vise sig at være den forstandigste, men at man nok kan tænke sig, at et kommunalt Skolevæsen — i en By f. Eks. — kan være saa godt indrettet og udgøre en saa vel opbygget Enhed, at de Klasser, man vilde kalde „Mellemskoleklasserne“, først paa et senere Trin behøve at skilles fra den almindelige Kommuneskole som en særlig Gren, og at Ministeren da maatte have en Adgang til at godkende en saadan Linie som svarende til Mellemskolen. Vi have dog ikke ment at burde sætte ny Bestemmelser ind i Loven, da § 18 giver Ministeren Adgana til at tilstaa kommunale og private Skoler Ret til at afholde Afgangsprøve paa et vist Aaremaal og „paa